

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 286/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Николић, адвокат из ..., против туженог ББ са привременим боравиштем у ..., због изгубљене зараде, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници стварно је надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Образложење

Тужилца је Основном суду у Новом Саду дана 01.04.2022. године поднела тужбу против ВВ д.о.о. из Новог Сада ради накнаде штете за неисплаћене зараде у укупном износу од 128.862,40 динара. Током спора, дана 25.08.2023. године, над туженим је покренут поступак принудне ликвидације на основу решења Агенције за привредне регистре БДСЛ 11310/2023 од истог датума, због чега је решењем Основног суда у Новом Саду П1 1017/2022 од 23.10.2023. године, поступак прекинут. Тужилца је поднеском од 10.09.2024. године, предложила да суд поступак настави доставивши доказ да је решењем Агенције за привредне регистре – Регистар привредних субјеката број БДСЛ 2061/2023 од 29.11.2023. године, регистровано да је по службеној дужности брисан привредни субјекат ВВ д.о.о. Нови Сад, по принудној ликвидацији и да је члан брисаног привредног друштва ББ са уделом од 100%, односно да он има својство контролног члана друштва.

Основни суд у Новом Саду је решењем П1 793/2024 од 16.09.2024. године, исправљеним решењем истог суда под истим бројем од 30.09.2024. године, ставом првим изреке, одредио наставак поступка, ставом другим изреке се огласио стварно ненадлежним за поступање у тој правној ствари и ставом трећим изреке одлучио да се након правноснажности решења предмет уступи Привредном суду у Новом Саду као стварно надлежном суду уз образложење да је одредбом члана 548. став 3. Закона о привредним друштвима, прописано да контролни члан друштва са ограниченом одговорношћу и контролни акционар акционарског друштва одговара неограничено солидарно за обавезе друштва и након брисања друштва из регистра, те како се ради о спору који произлази из примене Закона о привредним друштвима, то је сходно

одредби члана 27. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова стварно надлежан за суђење у овом спору Привредни суд у Новом Саду.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио уступљену надлежност већ је уз допис П 872/2024 од 24.03.2025. године, предмет доставио Врховном суду ради решавања насталог сукоба стварне надлежности. Становишта је да је спорни однос произашао из радноправног односа тужиље као физичког лица и туженог физичког лица као правног следбеника правног лица које је било послодавац тужиље. Стога нема услова за заснивање стварне надлежности привредног суда за које је неопходно да буду испуњени кумулативни услови: субјективни (да је реч о привредним субјектима) и објективни (да је спор настао у обављању привредне делатности).

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу одредби члана 22. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да је за поступање у овој парници надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23), прописано је да привредни суд између осталог суди у споровима који произлазе из примене Закона о привредним друштвима.

Одредбом члана 548. став 3. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр.36/2011...109/2021), прописано је да контролни члан друштва са ограниченом одговорношћу одговара неограничено солидарно за обавезе друштва и након брисања друштва из привредног регистра. По одредби члана 62. став 5. тог закона, сматра се да је одређено лице контролни члан друштва увек када је то лице самостално и са повезаним лицима поседује већинско учешће у основном капиталу друштва.

Имајући у виду да је тужила након ликвидације и брисања из регистра Агенције за привредне регистре привредног друштва против кога је тужба првобитно била поднета, означила физичко лице које је било контролни члан тог привредног друштва, чија се пасивна легитимација заснива на цитираној одредби члана 548. став 3. Закона о привредним друштвима, Врховни суд сматра да спор произлази из примене Закона о привредним друштвима, па је за суђење стварно надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић